

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strănătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidieceșane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 164 Pres.

Cerculariu

catra tôte oficiile protopresbiterale din archidieceșa Transilvaniei.

Mi au venit si inca totu 'mi vinu mai din tôte partile archidieceșei mele multe adrese prevediute cu subscrieri numeroșe din partea clerului si a credincioșilor nostri, prin cari se dă espresiu viua unor ingrigiri serioșe, ce le a produsu la archidieceșanii mei proiectulu de lege elaboratu de inalțulu regimu alu statului pentru introducerea limbei magiare, ca studiu obligatu, in tôte scôlele populare elementari, prin urmare si in ale nôstre conșesionale.

Inca 'nainte de a 'mi fi venitu ast-feliu de adrese, am petrecutu insumi cu tóta atentiunea mentionatulu proiectu de lege dupa cuprinsulu lui divulgatu prin jurnale si am consultatu cu ai mei asupr'a obiectului; 'er' mai apoi, dupa ce din partea celor lalte eparchii ale provinciei nôstre metropolitane se ivira asemenea ingrigiri, eu si Preasantiile Sale episcopii eparchiali din Caransebesiu si Aradu ne-amu aflatu siliti a intreveni in obiectulu acest'a chiaru la preainaltulu tronu alu Maiestatei Sale cesaro-regesce si apostolice, rogandune preamilitu pentru a se detrage atinsulu proiectu de lege preanal'ta aprobare prealabila.

Prin preamilit'a nôstra reprezentatiune, carea noi archiereii insotiti de deputatii clericali si mireni ai consistoriilor eparchiale din Sibiu, Aradu si Caransebesiu, o amu subșternutu in persoana in diu'a de 1/13 Februaru a. c. la preainaltulu tronu, — biserici'a nôstra reprezentata astfelu, a facutu totu ce se putea face intre datele impregiurari fatia de atinsulu proiectu de lege, fara sê fimu condusi catu mai putibu de vre-o ura sêu aversiune catra limb'a magiara, care e limb'a statului, cî singuru numai de acele vederi: cã

o lege ca cea proiectata de inaltulu regimu alu tierii, pe langa acea cã ea in parte aru jigni autonomi'a nôstra bisericesca, nu s'ar putê esecutã fara detrimetulu culturai corespundetore trebuintelor reale ale poporului nostru; 'er o esecutare a ei fortiatã aru produce amaratiune si pôte si alte urmari rele chiaru in detrimetulu adeveratelor interese ale patriei.

Radiemati pe ponderositate motivelor emase pe preamilit'a nôstra reprezentatiune, si insufletiti de simțimintele nôstre loiale si de adeveratulu patriotismu, care ni au datu tarã in pasii nostri, — noi archiereii si deputatii consistoriilor eparchiale ne amu re'ntornatu din misiunea nôștra cu cele mai bune sperante de unu rezultatu multiamitoriu pentru caus'a nôstra si salutariu pentru diferitele nationalitati ale patriei comune.

Speramtiile de aceste ale nôstre le impreunamu cu mangaerea aceea, ce ni o dau cuvintele preagratiôse ale augustului nostru monarhu, cari fuseramu fericiți a le audî la subșternerea preamilit'e nôstre reprezentatiuni, cã adeca Maiestatea Sa se va indurã a luã obiectulu petitiunei nôștre ca demu de o prejudecare matra, dandu preagratiôsu inca înainte espresiu cu deplina liniscire acelei sperantie: cã de siguru e departe dela guvernulu Maiestatei Sale si intocmai si dela legislatiune intentiunea, de a pune in vigóre asia felu de dispositiuni, cari aru putê causa ingrigiri temeince, si aru fi in stare de a turburã intre diferitele nationalitati ale tierii pacea si concordia, care spre bucuria esista, de Maiestatea Sa e totdeuna dorita, si a careia grigire ulterioara Maiestatea Sa ni o pôte numai recomandã si noue cu tóta caldur'a.

Candu vinu a Te insarcinã, cã tôte acestea sê le impartasiesci clerului si poporului din tractulu (tit.) DTale ca respunsu generalu la numeroșele adrese, de cari amintiiu la inceputu, — me folosescu de ocașiunea acest'a spre a dã

cu totadinsul organelor nôstre bisericesce si prestetotu clerului si poporului archidieceșanu svatulu meu archipastorescu: ca in cele ce privescu proiectulu de lege atinsu mai susu, sê-si liniscesca ingrigirile, punendu-si tóta increderea in autoritatiile superiori bisericesce, cari privighiêza si de siguru voru privighiã si mai departe asupr'a intereselor culturali ale poporului nostru, si nu voru lipsi a-si face la timpu detorinti'a fatia de orice incidinti, cari nu cumva ni-ar u potê renoi ingrigirile.

Cu deosebire recomandu clerului si poporului nostru: sê-si pastreze in tóta curatiene'a simțimintele sale religioșe si nationali inducte dela strabunii nostri inca prin educatiunea domestica; dar pe langa acestea sê conserve si sê nutresca cu caldura si patriotismulu celu adevratu, care pretinde, ca toti fii patriei, de ori-ce limba sêu religioșe, sê se unesca intr'unu singuru statu, pe bas'a principiiloru sublime de libertate, egalitate si frãtietate.

Cuvintele preagratiôse ale Maiestatei Sale augustului nostru monarhu sê prinda radecini adenci in inimele nôstre. Clerulu si poporulu nostru, consciu de sine si mândru in virtutiile sale cetatienesci, sê conlucre in atitudine generoșã pentru sustinerea pacii interne si a bunei armonii între diferitele popore ale patriei. Legile tierii sanctionate de Maiestatea Sa sê le veneramu neviolabile. Autoritatiiloru statulu sê le damu reverinti'a si ascultarea, ce le compete dupa conceptele genuine de regimu constituționalu. Dar mai pre sus de tôte esceleze clerulu si poporulu nostru prin cea mai stralucita virtute eredita dela ceamosii sei, cã in credinti'a neclatita si omagial'a supunere catra acea ce este prim'a si suprem'a conditiune de existinta a statulu nostru: catra preainaltulu tronu, si anume catra Maiestatea Sa ces. regesca si apostolica, preagratiôsu nostru monarhu Francisu Io-

sifu I, pentru a carnia scumpa vieția si binefacetoreã-i putere in tôte dilele inaltiamu la ceru ferbinte rogatiuni!

Sibiu, 8/20 Februaru, 1879.

Mironu Romanul m. p.,
archiepiscopu si metropolitu.

Sibiu, 12 Februaru

S'ar fi părut cuiva, cã proiectulu d-lui ministru de instructiune publicã, cu scop de a introduce limba maghiarã ca obiect obligat in toate scoalele nemaghiare, — a fost un feliu de lapsus, care se întemplã cãte odatã chiar și bărbaților de stat. De aceea ar fi fost îndreptățit ori și cine a crede, cã veldnd ce aversiune intimpinã proiectul din partea naționalităților, dacã nu însuși ministrul care l'a creat, guvernul in totalitatea sa se va hotãri a lucra in direcțiunea, ca ast-feliu de proiect sã ru vinã pe masa dietei. Liniscesca unui considerabilu numeru de cetățeni, oameni ai pacii și cari in timpuri grele au dat probe stralucite de patriotism, credeam cã va fi chiar si in ochii guvernului, mai pre sus de ambițiunea personalã a unui ministru sau și a unui guvern.

Credeam mai departe, cã deși, guvernul are lipsã de popularitate și apeleazã la ambițiunea naționalã a Maghiarilor; însă ne gândeam: Maghiarii sînt astãzi oameni mai pãțiti decãt erau cu ani treideci înainte și presa lor cea independentã de guvern va judeca cestiunea din punct de vedere practic, condamnând o provocare pe cãt de inoportunã pe atãt de pãgubitoare adevratelor interese ale patriei.

Lucrulu însă, in decurs de vre-o cãteva saptãmãni, s'a dovedit cu totul altfeliu.

Nu numai presa maghiarã, inspiratã de guvern, ci toatã, de toate partidele și nuanțele, intr'un glas, bate alarmã contra naționalităților. Ce e mai mult, focul discuțiunei a sãrit și in și.

FOIȚA.

Aventurile,

doctorului Van-der-Bader.

Din franțozesce de Evariste Carrance.

I.

Dela cap pãn' la picioare.

Chiar in contra uneia din cele mai frumoase teorii ale dlui Méry, care sustine cu toatã puterea cã, adeverații invetați trebuie sã fie cãt numai sã poate de uscați, doctorulu Van-der-Bader, vestitul profesor de chemie dela universitate de Leyden, era un om foarte gras.

Privind bãrbia lui triplã, obrajii sei rotunjori, peptul seu larg și periferia ar verbalizatã cã pãnteculu seu, Méry ar fi cugetat cã, are de a face numai cu un pretins invetat...

Și Méry s'ar fi înșelat. De altcum, odatã împãcat cu acest nobil ambonpoint, amabilul autor al opului Guerre du Nizan, prea bucuros

ar fi recunoscut, dupã semnele nedisputabile ce le vedea, cã doctorulu Van-der-Bader aparținea acelei minunate familii de invetați, ai cãrei membrii din ce in ce devin tot mai rari.

Inainte de toate, o admirabilã naivitate aratã cu deplinã claritate cã, profesorulu trãise afarã de societate, scutit prin lucrãrile sale de toate fortunele, intocmai ca și de ispitele vieții.

Pe lângã toate aceste el era de o deseversitã nepãsare pentru tot ce nu se ținea de domeniul științei.

Cãte odatã sã întempla de profesorulu, preocupat cu totul de ideile sale științifice, eșia de-acasã uitându'și de cãte una din cele mai esențiale piese ale costumulu seu...

Și elevii doctorulu Van-der-Bader nu era prea surprinși când vedeau intrând in sala universității, pre frumoasa Lisbeth, veduiva interesantã, care de doi ani conducea economia de casã a invetatulu profesor.

Surisuri malițioase jucau pe buzele lor, și aceste surisuri pãreau a spune multe lucruri ascunse, cãci pe când Lisbeth avea numai douêzeci

și cinci de primãveri, doctorulu, de și arãta mai bẽtrãn, se apropia abia de iarna a patrușecã.

Și Lisbeth, lãsând sã ridã această tinerime guralivã și clevetitoare, aștepta pe stãpãnul seu, care in sfêrșit apãrea cu privirea s'a nehotãritã și persul șovãitor, particular invetaților.

„Iatã, dle doctor,” îi dicea menagera, „mãncarulu Dtale de lãna, sau cravatã dtale, sau peptarul dtale, care ți 'l ai uitat...”

Și invetatulu profesor lua cu un suris peptarul, cravatã sau mãnecariulu pe care il infunda mecanic intr'unul din vastele posunare ale surtuculu seu bun, continuând mersul seu contentativ, fãrã a bãga de samã cã, tinerii cu bẽtrãniile celuiln mai, i se inchinau cu semnele celui mai profund respect.

A spune cãt era de iubit acest invetat, ar fi cu greu; era un fel de venerațiune, ce el inspira amicilor sei.

Pentru aceea el nici odatã nu a voit sã pãrãseascã cetatea Leyden, pe lângã toate ofertele stralucite, ce i fãcurã universitațile din la Haye și dela Amsterdam.

„Nu caut mãrire dle ministru”, scrisese el, „și Ve rog sã me lãsãtia trãi in obscuritatea mea.”

„A me duce din Leyden, ar înșemna a me detrage dela studiile mele liniștite și pacifice, a me rãpi amicilor mei, și a me 'nstrãina de obiceiurile mele... Lãsãti-me sã trãiesc și sã mor aici.”

Ministrulu de pe atunci (aceste s'a petrecut in a. 1865) era d. Burg de Mildulburgh, unul din credincioșii lui Guilom III.

D. Burg nu insista. El adresã o noauã epistolã profesorulu, prin care in numele M. S. neerlandese îi conferi insigniile de comandor al Coroanei de Stejar.

Când noutatea despre această distincțiune supremã, acordatã invetatulu neobosit și modest, strãbãtũ in cetate, se produse o bucurie estravagantã.

Întãlnindu-se locuitorii unii cu alții, ei se întimpinau cu emoțiune, rideau de bucurie, se mbrãțișau, se felicita; nici odatã o recompensã n'a fost sancționatã prin mai multe voturi.

rurile parlamentare. Partida „independentă“ solicează în șed. casei dep. dela 7 l. c., printr'o interpelațiune din partea dep. Madarasz aducerea proiectului din cesiune pe masa dietei și „Egyetértés“, organul „independentilor“, spune *urbi et orbi* în ton sarcastic, că dacă deputatul George Pop (din Sarmar) părăsea clubul acestei partide din alt motiv, acela avea cauză de ai păre reu de pasul deputatului; dar fiindcă motivul este că partida, respective clubul ei, a hotărât a interpela pe ministru, solicitând punerea proiectului pe masa dietei, n'are nici o cauză de superare.

Lumea nemaghiară are ocaziune să se convingă, că nici partida aceasta nu are nici o afacere comună cu naționalitățile*) În ședința casei deputaților dela 19 l. c. dep. Grünwald, printr'o cuvântare — programă, de și în cesiune de buget, dară tratează introducerea limbei maghiare și încă cu forța ca unicul mijloc de neapărare lipsă pentru ulterioara cimentare a statului unguresc, chiar și cu jertfirea constituționalismului.

Este dară învederat, că în punctul maghiarizării toate partidele maghiare sunt de acord, sunt una. Este învederat, că mactima Kossuthiană: „Tot omul să fie om și maghiar“ este o mactimă spriginită de întreg registrul partidelor și nuanțelor maghiare, cu excepțiunea acelor cetățeni, cari, conviețuind cu naționalitățile în legături mai de aproape, au priceput că acestea nu pretind mai mult decât ce sunt în drept a pretinde.

Claritatea în privința maghiarizării nu mai lasă dară nimic de dorit. Avem dară de a face mai mult decât numai cu nise imputări pentru trimiterea unei deputațiuni și serbătorirea deputațiunii. Lucrul este împins de sangvinismul maghiar într'un stadiu la care nu ne așteptam.

Ne pare rău de atitudinea aceasta greșită și cu totul nepolitică a Maghiarilor.

Părerea noastră de rău se mărește când vedem din diaristica lor, că vanitatea națională devine o patimă, care, în consecuențele ei, poate deveni periculoasă. Diuaristica maghiară a și început a provoca la demonstrațiuni contra Românilor. Cu bună samă să intimidizeze pe Români și pe celelalte naționalități, ca nici între marginile legilor să nu mai cuteze a face vreun pas în contra nisuițelor asupritoare ce se pregătesc cu plan ulterior din partea maghiarismului.

* (Veți Revista politică.)

Sara se întruniră elevii dela universitate și, pe când o deputațiune de notabili și profesori să ducea la d. Van-der-Bader, fasada universității se ilumina cu toată strălucirea produsă de cinci sute de lampioane.

Era o măreață privire!

Deputațiunea ajungând înaintea casei doctorului dela capetul suburbiului de Vyverberg, avea în fruntea sa pre Brill, tipograful universității, pre librarul Van-der-Hoek, pre profesorii Beckers și Thorley, cari erau urmați de o bună terțialitate a populațiunii din Leyden, care pe acel timp avea preste trei deci mii suflete.

Își poate cineva închipui că, dece mii de oameni, indeseși în un suburbii, au trebuit să scoale din somn chiar și pre cei mai somnuroși locuitori ai sei... De asemenea putem afirma că, din toate crepăturile se iviau capetele curioase ale cetățenilor smulși din brațele somnului.

Numai doctorul Van-der-Bader, cufundat în misteriele cabinetului seu, încungiurat de retorte, de epruvette și de reagenții, nu auădise nimic.

Departa am ajuns și pe calea aceasta și mai departe vom ajunge.

Tendența este dată pe față, când d. e. „Bihar“ et comp., de altmintrea foi, care poartă timbrul oficioșității, numai pot încăpea nici de împregiurarea, sancționată prin legile țerei, că „sunt biserici în Ungaria, cari și administreză afacerile lor în limbă străină“, cetesce: în limbă maternă a poporațiunii, aparținătoare de cutare biserică. Va să dică, ce nu e maghiar e străin în patrie, pentru că după ideile sangvinice ale patrioților cu patentă, astăzi numai Maghiarii mai au drept de a trăi în țerele coroanei unguresci.

Când am fi reii patrioți, cum ne țin Maghiarii că suntem, nu ar mai trebui să le dicem nimica, ar trebui să i lăsăm să meargă pe calea care au pornit. Responsabilitatea și așa este a lor pentru tot ce s'a întâmplat dela 1867 încoace și pentru ce se va mai întâmpla. Ei au eschis prin legi pre ceilalți cetățeni dela afacerile statului încât acestia nici într'o minoritate neînsemnată nu pot lua parte la ceea ce se face în legislațiune pentru stat. Noi și naționalitățile ne dăm numai brațele și sudoarea în interesul statului. Dar fiind că, față cu împregiurările din afară, ne doare când vedem, că tocma când armonia ar trebui să fie mai mare în lăuntru, ei aruncă una după alta facile discordiei aprinse între cetățenii statului și fiind că facăra acelor facile poate deveni și pentru noi așa de desastroasă ca și pentru ei, ne împlinim numai o datorință patriotică, când le strigăm, câte odată: să se mai stêmpere cu incendiul grămadit asupra casei propriie.

Ei bine, nici aceasta nu le place. Ne spun că ne vor închide gura cu puterea, ca nici această datorință să nu o mai putem împlini. Îi întrebăm, ca pe oamenii despre cari nu am vrea a presupune că sunt desbrăcați de toată buna chipzuală: cugetă ei că în modul acesta se vor sana finanțele ruinate și în modul acesta vor cimenta statul?

Respunsul la întrebarea aceasta poate că noi am fi mai în stare decât dênșii să l dăm, de oare-ce noi, răzimați pe dreptul nostru și pe vitalitatea noastră naturală, nu suntem preocupați de visurile: că numai prin suprimarea altora putem trăi. Noi i lăsăm însă pe dênșii să se gândească, îi rugăm ca bine să se gândească și după ce vor fi gândit bine, să lucre. De le-ar da Ddeu gând bun, ca să numai avem cauză de a ne exprima păreri de reu, ci să ne bucurăm cu toții împreună.

Ce era lumea pentru acest învățat? Puțin lucru într'adevăr!

Sciința desvélise înaintea acestui om tainele sale cele mai ascunse și natura părea a nu mai avé secrete de desvélit pentru acest analisător escelent.

Înaintea lucrărilor sale uriașe, omenimea dispărea; el înavuția lumea fără a o cunoaște și nu credea a avé dreptul să pretindă a fi cunoscut de ea.

Nu ne vom încerca a descrie viua surprindere a doctorului când primí diploma de comandor al Coroanei de Stejar.

E prea multă onoare murmură el, întrebuițând o frasă pe care o avea totdeauna gata pentru întâmplări mari: „N'am meritata această distincțiune... Spre ce folos să fiu recompensat?... Ce lucru atât de însemnat am făcut! Ministrul e prea bun, ocupându-se de un sêrman învățat ca mine... Va trebui să multă mesc regelui de acest favor, să scriu o epistolă cu frase alese și bine aședate... Oh, ce lucru uricios!“

În momentul când deputațiunea

Restigniți'l!

A fost în anul 1861. Frații Unguri un deceniu întreg gustaseră din fructele cele sarbede a le absolutismului, sub a cărui durată nu era vorba de drepturi politice, ci numai de sarcini împărțite egal, — atunci când pentru renitență s'a disolvat dieta Ungarii, membrii casei ablegaților și a magnaților au decis, a presenta celui înaintea Ungurilor marele patriot Francisc Deák un „Album“ a ambelor case legislative.

Idea aceasta însă s'a putut consuma numai prin primăvara 1863, în 28 Martie, în otelul din Pesta „Regina Engliterei“ unde locuia F. Deák.

Br. Oetvós i-a rostit o cuvântare fulminantă, carea mai târziu s'a publicat între „orațiunile Br. Oetvós T. I.“

Respunsul lui Deák la acea cuvântare s'a publicat însă numai în 1876 — veți „Pesti Napló“ nr. 29, din acel an.

La finea cuvântului seu dice: „Și dacă oare când vom avé iarăși cuvânt la pertractarea cauzelor noastre comune: atunci vom fi drepti către toate religiunile, toate naționalitățile din patria comună.“*)

În 1872 în ședința dietală din 24 Ianuarie dice Deák:

„Noi trebuie se nizuim, a face plăcute instituțiunile patrii tuturor naționalităților din Ungaria și a face patria, de a puté fi locuită.“

Tot atunci fiind vorba despre înființarea de institute de cultură —, continuă Deák: „eu știu cât de cu greu a fost în tinerețele mele, d'și câștiga omul cultura în o limbă străină: pentru aceea trebuie să înlesnim calea pentru ori și cine, de a se cultiva, și aceasta se întâmplă numai atunci, dacă noi ori și cui îi vom face posibil a se cultiva în limba sa proprie.“**)

Aceste cuvinte, care sunt emanațiunea unui spirit ddeesc, drept, sublim, singure sunt în stare a'l face pe Deák nemuritor, pe acel Deák, despre care și contrariul lui cel mai mare Kossuth în epistola sa din Barracone di Collegno din 14 Febr. 1876 dice „că cu Deák a dispărut despre ceriul patriei noastre cea mai strălucită stea!“

*) 'Si ha egykor szavunk leend ismét közlgyeink tárgyalásánál, igazságosak lennének minden vallás, minden nemzetiség iránt a közös hazában.

**) Igyekeznünk kell a hazai intézmenyeket Magyarhon különféle nemzetiségeivel megkedveltetni és a hazát lakhatóvá tenni, — „Jól tudom én mily nehéz volt ifjúságomban, a műveltséget egy idegen nyelvben megszerezni: ugyanazért törekednünk kell a művelődésre vezető útat megkönnyíteni és ez csak úgy történhetik meg, ha mindenkinek lehetővé tétetik, magát saját nyelvén kiképezni.“

Și acum, cum se nizuiesc următorii lui cari i-a înarticulat memoria pentru eternitate prin lege, a'i realiza intențiunile aceste drepte, raționale și nobile?

Acum, când poporul român, carele nu a cunoscut și nu cunoaște necredința către înaltul tron și scumpa lui patrie, prin reprezentanții sei naturali și legali ceru înaintea Majestății Sale respectarea acestor drepturi neprescriptibile, acestor masime de stat, acestor condițiuni ale civilizațiunii și societății moderne, a condițiunilor esistenței unui popor! opiniunea publică maghiară cu multă reință se înformează sinistru din partea acelor, cărora le este datorința a realiza aceea, ce a dis Deák „ca să fie drepti către toate religiunile, toate naționalitățile, ca aceste să iubească instituțiunile patriotice, ca în patrie să poată locui popoarele, ca fie-care în limba sa să se poată cultiva,“ și să nu incite ceartă, neodichnire între concetățeni și prin asta să sgdue temelile sociale! „Iterum, iterumque rogo!“

Revista politică.

Sibiu, în 12 Februarie.

Precum ne spune o scire telegrafică, ce am primit-o eri sară, o adunare imponentă de Români brașoveni au votat și primit cu entuziasm o adresă de mulțămită și de încredere metropolitului Miron Romanul ca conducătorul deputațiunii la Majestatea Sa în cauza proiectului de lege relativ la introducerea limbei maghiare în scoalele populare. O deputațiune a acestei adunări va subșterne Escelenței Sale adresa în reședința metropolitană de aici.

Deputatul dietal național domnul G. Popp a eșit din clubul independentilor. Ne bucură aceasta faptă cu atât mai mult, cu cât ansa la eșirea lui a fost chiar protestul Românilor în contra proiectului de maghiarizare. Clubul independentilor a inițiat adevădă interpelațiunea cunoscută a deputatului Madarasz și dl. Popp a aflat de neconvenabil cu simțul de Român a vota pentru aceasta cauză nedreaptă și a eșit din club. „Egyetértés“ dice despre acest cas, că, urmând eșirea numitului deputat din ori care altă cauză, i-ar păre rău. Astfel însă nu are cauză și considerând esperiențele făcute și, antecedentele eșirei, chiar se bucură, că a scăpat partida de cel din urmă deputat național. Bucuria lui „Egyetértés“ este numai la aparență, bucuria adevărată este pe partea noastră.

Desbaterea bugetului în camera Ungariei nu este lipsită de momente interesante. Domnul Bela

parte din populațiunea din Leyden, care aclama pre învățatul profesor.

În sala cea mare din parter, Lisbeth, frumoasa menageră, de care vom vorbi îndată mai pe larg, eșia și întra cuprinsă de mirare, și în urmă deschisă o fereastră spre a arunca o privire curioasă înspre suburbii.

Vyverbergul întreg era inundat de valurile immense ale unei populațiuni esaltate.

„O, dumnezeule! ce are să însemne toate aceste?“ dîse Lisbeth cu vocea cam tremurătoare.

În acest moment, Brill, tipograful, s'apropia de fereastră salutând pre menagera învățatului.

„Cocoană Lisbeth!“ dîse valorosul bărbat, arătând la poporul ce'l încungiura, „eată aici nise bravi oameni cari voiesc să felicite pre Dl. doctor, așa-e amicilor?“

„Așa, așa, să trăiască Van-der-Bader! strigară o sută de voci, care dădură signalul pentru un; „să trăiască Van-der-Bader!“

(Va urma.)

străbătea suburbiul Vyverberg, privirea profesorului se ațintí asupra unui object foarte strălucitor, aruncat în unghiul cel mai întunecos al laboratorului.

„Ce drac poate să fie acest object?“ murmură el, apropiindu-se ca un privitor curios.

Era crucea de comandor ce se afla acolo.

Învățatul o apucă delicat între degetul mare și arător, deschise o lădiță, ce sêmăna unei guri de iad, în care condamnații erau sticlutele mici de toate colorile, și depuse cu linișce insigniile regale întrênsa; apoi își întinse mâna spre un foliant voluminos s'aseședă comod în fotoliul seu de piele și se cufundă atât de tare în cetire, încât și uită cu totul de această lume pământească.

Doctorul Van-der-Bader de altcum trebe să fi fost tare cufundat în cetire, căci nu băgă de loc în samă sgomotul mare al glasurilor ce se apropiu asemenea unei fortune cu tunet.

Era, după cum am dîs, a treia

Grünwald, un strănepot adevărat a lui Arpad, a ținut un discurs, care escelează prin o sinceritate crudă. Nici mai mult nici mai puțin, decât un absolutism maghiar ne promite acest tiran al Slovacilor. Statul nu poate avea alt scop decât scopul național, tradus în românește, maghiarizarea. Constituția de naționalităților prea multă libertate (!) și astfel statul nu și poate ajunge scopul. Bela Grünwald face parte din partida guvernului și vorbirea lui trebuie luată deci în deosebită considerare.

Delegațiunile sunt conchimate la Budapesta pe 27 Februarie n. Delegații austriaci Dr. Herbst și Dr. Giscra și a depus mandatul.

Deși conflictul Românilor cu Rușii este complanat totuși divergențele nu s'au delăturat cu totul. Fortul Arab-Tabia în faptă s'a deșertat de trupele române, însă Români nu se simt nici decât siguri, că Rușii vor privi până la ulterioara decizie terenu delat Arab-Tabia de neutral.

În privința cestiunii Jidanilor în România, „Presse“ ne spune, că C. A. Rossetti ar fi propus ministrului-president italian Depretis, că egala îndreptățire a Israelitilor indigeni din România va urma îndată, pre când egala îndreptățire a celor străini se va pune numai treptat în lucrare. Franca ar fi și primit această propunere; este speranță că și Italia va urma în tocmai.

Domnul C. A. Rosetti, care se află la Roma, ține de gârului „Românul“ următoarea telegramă:

„Marchisul de Pepoli, senatore a ținut în ședința de ieri a Senatului un discurs, care, după cum ar fi dis Michelet, a sguduit zidurile palatului.

„El a spus că Românii au primit tratatul din Berlin și că au afirmat prin adresele Camerelor ca respunsa discursul Tronului că vor șterge articolul 7 din Constituțiune. El a adaus că această națiune iubesc și pune în practică principiile nobile și liberale. Dize apoi că Românii n'au combătut nici odată religiunea, ci numai o invasiune de străini fără simțiminte românești și numai cu setea de câștig.

„Vorbind apoi cu o mare elocință de originea Românilor, el dize ministrilor într'o apostrofă ciceroniană: „Ce ați făcut pentru această soră? Ați lăsat să se sfășie din carnea ei, fără să protestați, și astăzi nu i recunoașteți nici independența, pe care și a dobândit-o cu sângele ei, provocând admirațiunea lumii întregi.

„Ați dat marele cordon principelui Carol; însă eu cunosc pe acest principe și nobilele lui simțiminte și afirm că el nu e fericit, decât atunci când vede că se stimează națiunea sa și i se susțin drepturile!“

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Viena, 20 Februarie 1879. Balul român în Viena. De șapte ani de zile se arangiază în Viena în fie-care an, între multe alte baluri de elită, și un bal român. La început erau foarte puține prospecte de a se pute arangia și în anul acesta un atare bal. Dar pe când alți studenți (Ungurii) au început acum de a arangia bal național, puteau oare Românii să și întrerupă opera începută cu multă osteneală și continuată atâți ani? Nu ar fi dat oare studenții români în un atare cas dovadă de lipsă de energie? Pe când alții au început de a face și în astă direcțiune progrese, era oare consult ca studenții români să înceapă acum de a face regrese?

Ori-care judecă obiectiv, trebuie să recunoască, că arangierea unui bal român în Viena este un pas cât să poate de frumos. Pe lângă multe alte avantaje, ce le au studenții români

din Viena cu arangierea balului este și acela, că în modul acesta și ajung mai ușor și scopul de a pute susține cabinetul de lectură al Societății academice social-literare „România Jună“, de ale cărei beneficii se folosesc toți membrii ei și în special și în grad mai mare 4 sau 5 membrii lipsiți de mijloace, prin aceea, că li se dă locuință gratis în localul societății.

În anul acesta studenții români încă au arangiat un bal, carele s'a ținut în 15 Febr. st. n. în „Grand Hotel“. Balul a reeșit cât se poate de splendid, sala era plină, ba încă prea plină cu un public ales. Jucătoare bune de o frumșeță deosebită, pe care toaletele elegante le făceau și mai fermecătoare, au făcut onoare balului român. Petrecerea a fost, cât se poate de vială; dovadă, că până aproape de fine publicul era încă numeros.

O deosebită onoare a făcut balului român Alt. Sa. Imp. Archid. Albrecht prin prezența Sa, carele a binevoit a apăre în sală la 10^{1/2} oare. Comitetul formând spalier întempină la intrare pe Archid., carele, binevenat de președ. balului, fu însoțit de membrii comit. până la tribună printre publicul numeros, carele încă formă spalier, în frunte numai D-șoare, ceea ce făcu asupra ori-cărui privitor un efect foarte plăcut. La intrarea Arch. în sală musica intonă imnul popular. Trebuie să amintesc, că acesta este primul cas, că Alt. Sa Archiduc. Albrecht cercetează balul român, și totdeodată primul bal în „Grand Hotel“ ceea ce face o mai mare onoare acestui bal. Archid. conversă mult cu D-nele Dunba, Felisano, Kanitz și Trapsia, cu un cuvânt cu toate D-nele Patronese, care au fost prezente la bal. Cu multă amabilitate vorbi cu mulți membrii din comitet; între alte laudă balul român și bravura soldaților români etc. După puțină preumblare prin sală acompaniat de președinte și de unii membri din comitet, începând danțul, Alt. Sa privi cu mare interes cursul danțului. Cătră 11^{1/2} Alt. Sa acompaniat de întregul comitet părăsesse balul, iar musica intonează de nou imnul popular.

Dintre notabilități au onorat balul cu prezența D-lor Escelența Sa Ministrul contele Andrassy, Ministrul de finanțe Baron Hofmann, Ministrul reșed. al României Bălăcean cu primul sau secretar Steriade, Mareșalul baron Thurn-Taxis de Bordogna et Walnigra, Mareșalul Tiller, contele Ladislau Károlyi, Graf Victor Wimpffen, Essad Bey, Amba. turc. cu secretarul sau Mirhan Effendi, Secret. ambasad. nordamerican Delaplayne, Deputații: Dumba, Reuss, Foregger etc.

Un mare efect a făcut la balul român și executarea a două piese nouă: un Walse, intitulat „România Jună“, dedicat societății de componistul I. Wiest, măiestrul capelei curții din Bucuresci; și un Quadrill, intitulat „Steaua României“, dedicat d-lor patronese de măiestrul capelei C. M. Ziehrer. Ambele piese au atras atențiunea și aplausul îndelungat al întregului public, Quadrillul de Ziehrer e compus curat numai din melodii române pe care le adună, pe când era în Brașov măiestrul capelei militare la regimentul „Alecsander“. Piesele aceste sunt atât de frumoase, încât într'adevăr sunt de recomandat ori-cărei persoane, care se ocupă cu musica.

Cu ocaziunea aceasta trebuie să amintesc și de un cas cum s'a întemplat cu invitările la bal. Între consuli străini fu invitat și consulul Danimarcei, carele avu deosebită amabilitate de a și răspunde îndată la invitarea din partea comitetului, în modul, că densusul nu poate da sucursul sau fiilor unei națiuni, carea până acum n'a voit să dea drepturi politice Israelitilor. Mi ar fi plăcut să ad-

mir pe dl. consul în momentul, când i-a intrat în cap astă idee de resbunare; avis d-lor din Bucuresci să dea mai curând drepturi politice Israelitilor, căci încep a și resbuna asupra Românilor. Triste timpuri!

Mi țin de datoria mea ca stud. rom. din Viena, de a aduce cea mai viă mulțămită Onor. Public vienez și Onor. Public român, prin a cărui nobil succurs succesul moral al balului român din Viena a fost mai strălucit ca ori când, și să sperează, că va fi și sucursul material. N. P.

Varietăți.

*(Maj. Sa Împărăteasa Elisabeta) a plecat la Irlandia și a ajuns alaltăeri în Dublin, de unde și a continuat îndată călătoria la Kilkock. Împărăteasa fu pe tot locul aclamată în mod foarte simpatic.

*(Eduard Zsedényi), un membru vechiu al camerei ungueresci a murit în zilele trecute la Budapesta.

*(Necrolog). Maria Bologa născută Botezan în numele sau a fiilor Iuliu preot gr. or. în Banabic, Vasiliu teolog în anul III în seminariul gr. or. din Sibiu și Vilma, a nepoților și a tuturor rudeniilor cu inima frântă de durere anunță, că iubitul sau soț Ioan Bologa preot gr. or. în Turda după un morb scurt și a dat suflul în mânele creatorului în 18 Februarie a. c. st. n. în al 53-lea an al etății, și al 30-lea an al păstoririi sale sufletesci.

Rămășițele terestre se vor astruca în 20 Februarie, st. n. în cimiteliul bisericeii gr. or. din Turda după ritul bis. grece.

Fie-i țărina ușoară!

*(Medic nou român). Dela Gura-Ursului ni se scrie în luna lui Faur 1879 următoarele: Dl. Alecsandru St. Șuluț din Cărpeneș în 18 Ianuarie a. c. depunând la universitatea r. din Cluj ultimul rigoros prescriș prin legea nouă fu promovat la rangul de „Doctor“ de medicină și chirurgie, dr. și magistrul de oculistică și nas-cere.

Constatăm cu plăcere, cumcă dl. Șuluț este primul medic român eșit din universitatea clujană, și apoi și primul dr. universal după sistemul nou.

Deci, după ce lipsa de a avea un medic bun în cercul Cămpeni este recunoscută de toți, cuget că nu rămâne alta decât cele 10 comune pur românești punându-se în conțelegere una cu alta să ficseze leafa anuală în proporțiunea populațiunii și a distanței, convoirea făcută să-o ascearnă apoi comitatului spre luarea la cunoscință căci vorbă de aprobare nu poate fi după ce legea ne impune susținerea de atari medici și apoi publicând concurs, la timpul sau să concurgem pentru reeșitul omului nostru bine preparat.

Altecum și până atunci dl. dr. Șuluț locuind în Abrud își oferesce serviciile sale p. t. public, primesce și ordineză în ori-ce timp pentru orice morb, și cu deosebire ziua de luna, ca și de tērg în Abrud, anume o consacreză pentru publicul din ținut. Îi poftim succes bun!

*(Societatea sodalilor români din Brașov) a arangiat în 8 Februarie în sala hotelului Nr. I o producțiune și petrecere colegială, împreună cu producțiuni musicale și joc. Aceasta a fost prima producțiune publică, ce o au arangiat sodalii români din Brașov.

*(Bal mascat). În 23 Faur n. se va ținé în Oravița la „Coroană“ un bal mascat.

*(Direcțiunea fabricii române de chibrituri), din Bucuresci face cunoscut, că această primă

fabrică națională va începe a funcționa regulat, și a da în consumațiune produsele sale, chiar în cursul lunei curente.

Agentul ei general pentru toată România, la care să pot adresa comanda, este casa „Gubler Wartanovitz & C-ie“ din Bucuresci. Comande en gros se pot adresa direct și la direcțiunea fabricii.

Se previne tot-de-odată consumatorilor ca și vênțetorilor de aceste chibrituri române, că unele fabrici din străinătate, temându-se de concurența ce are să le facă această fabrică română, care este formată cu mașinile din nou inventate și cele mai perfecte au început de pe acum tot felul de fraude și contra-faceri spre a combate industria română; așa, ele introduc deja în țară cutii de chibrituri în mărimea și forma celor dela Filaret; pun etichete pe aceste cutii cu titlul de „chibrituri naționale române,“ adăugă chiar și portreturi cu costume române, sau de a le bărbaților nostri însemnați.

Până când o lege specială, care, sperăm că va veni în curând, va lovii asemenea fraude nedemne, și va protege născândă noastră industrie națională de ori-ce natură, rugăm pe public să observe, că adevăratele noastre chibrituri române diferă de cele contra făcute, mai întâiu prin calitatea lor superioară, și apoi prin împachetarea lor, ca și prin dimensiunea lemnului care este mai îndoit de gros decât acela al chibriturilor străine. Se adaugă că cutiile noastre fiind mai mari și conținând mai multe chibrituri se vënd cu 25 la sută mai efitne de cât cele străine.

*(Porumbelii doctorului). Porumbelii sunt întrebuițați în modul cel mai avantajos și mai ingenios de un doctor din insula Wight. După ce vizitează pe clienții sei dela țară, doctorul scrie o listă de ordonanță, o ficsează de laba unui porumbel și trimite pasărea a casă. Medicamentele sunt astfel pregătite mai înainte de întoarcerea doctorului și pot fi trimise pe dată acelora cari locuesc la oare care distanță. Pentru un doctor de țară, a cărui clientelă este negreșit împrăștiată, metoda aceasta ar pute oferi mari avantaje, pentru că foarte adese ori din grabnica întrebuițare a remediului depinde vindecarea bolnavului.

*(Vinul de portocale). În unele țări bântuite de floccera, mai cu samă în Valența din Spania, le-a venit ideea de a fabrica vinul din portocale. Chiar s'au produs patru calități diferite de vin și una din ele e escelentă, de și puțin acră. Se află în el 15% alcool. „Resb.“

Românii judecați de străini. ✕

Este un ce îmbucurătoriu pentru ori-care Român, care simte bine românește, când vede că în urma faptelor glorioase ale armelor române, bărbații de stat și oamenii de sciință din statele culte apusene se ocupă cu un interes așa de viu despre starea actuală precum și despre pozițiunea viitoare a Românilor, precum și a țărilor locuite de dênșii. Combinațiuni politice tot-deauna favorabile nouă se fac de toți aceia care cugetă într'un mod serios la viitoriul popoarelor din peninsula balcanică și la cultura lor. Cu ultimele evenimente politice ne-am făcut cunoscuți Europei ca unii ce păstrăm încă eroismul străbun al coloniilor romane. Acum vedem că învățații Europei apusene încep să se ocupe serios de limba și literatura noastră, de oamenii de sciință ai nostri și arată lumii culte că și România posedă bărbați, care cu tot dreptul ar pute pretinde un loc de onoare lângă erudiții statelor mai înainte în cultură.

decât noi. D. Gustav Meyer, celebrul profesor de filologie la universitatea din Gratz, publică într-unul dintre cele mai răspândite ziare din Europa, în „Augsburger Allgemeine Zeitung“ de la 11 Februarie st. n., un articol asupra d-lui Hasdeu, cunoscut tuturor Românilor pentru scrierile sale erudite istorice și filologice. În acest articol, d. Meyer îmbrățișează nu numai întreaga mișcare literară dela noi, dar chiar și starea politică prezentă și viitoare a României, cu o obiectivitate și cu o pătrundere de admirat. Noi credem că facem un serviciu publicului român traducând și reproducând în total articolul în cestiune: Iată acel articol:

B. P. HASDEU.

Mai mult de doi ani de când Europa este spectatoarea agoniei omului bolnav. Natura cea puternică a pacientului împinge necontenit în viitorul depărtat ultimul moment, în necazul tuturor coniecturilor și arta medicală a diplomaților Europei, face tot ce stă în puterea omenească, ca să prelungească viața pe cât se poate mai mult. Cu toate aceste încetarea domniei turcesci, cel puțin în Europa, este numai o cestiune de timp. În discuțiunile cele multe asupra cestiunii, ce are să se întâmple după alungarea Turcilor, se pune înainte de ordinar numai cestiunea de forță; se discută, cine este chemat să domnească peste peninsula balcanică. Aceasta poate să fie foarte necesar și foarte folositor. Eu însă sunt de părere, că ar fi potrivit cu spiritul timpului nostru, care deja începe să se deștepte cu încetul pe ici și pe colea, și în tratarea cestiunilor curat politice, dacă s'ar da atențiune într'un grad mai mare asupra cestiunii civilisatoare. Cine are să dea țerilor, care de secol printr'o administrațiune rea și fără esemplu au venit într'o stare care le fac nedemne să poarte numele de europene, aceea ce le pune alături cu popoarele apusului, adică educațiunea spre libertate și cultură? Cu frasa despre misiunea civilisatoare a Rusiei nu trebuie cineva să mai păcătuiască având mintea sănătoasă. Nu are trebuință cineva să alerge după meetinuri și protocoalele de crușimi, și cu toate aceste poate să se convingă că Asia începe acolo unde cazacul păzesc fruntaria. Austria a pus în adevăr un picior pe peninsula balcanică și l' va ține într'adevăr cu toate cuvântările frumoase și patriotice ale d-lor Hausner și Herbst. Și nu mai rămâne nici o îndoială că ea va îndeplini cât se va pute de bine misiunea sa în provinciile ocupate. Însă mai înainte de toate vin aci în cestiune elementele indigene. Și atunci nu să mai poate să ascundă cineva, că nici Osmanii, nici Albanzii, nici Bulgarii și Sârbii sau chiar Muntengrenii nu dau nici o garanță pentru cultură și libertate. Numai două popoare ne-o oferă într'un mod îndestulitor: Grecii și Românii. Înfățișându și cineva viitorul Turciei europene pus în mâinile lor, numai atunci poate să viseze, că din ruinele peninsulei balcanice, marturele luptelor barbare, se înalță la Nord și la Sud două colonne destinate ca să ducă un nou și mândru edificiu al păcii și suvenirea acelor două popoare mari ale anticității, ce mai există și astăzi prin limbă, să o împropăteze, ca să strălucească într'un mod mai splendid.

Când vorbește cineva despre România, se gândește mai mult la însemnătatea sa politică, la care s'a rădicat mai ales prin evenimentele celor din urmă timpuri. Armata jună a țerei și a făcut în ochii Europei bottezul seu în foc într'un mod strălucitor, și nu schimbă întru nimic faptul intervenirii sale otăritoare și glorioase că aliatul seu recunoscător și a anec-

sat după aceea Basarabia. Cine va uita de ordinar sau nu știe, că acea țerișoară a contribuit de decimi de ani printr'o lucrare linisită și neobosită la operele păcii, la rădicarea stării materiale a poporului, la educațiunea și cultura poporului, la organizarea scoalelor sale inferioare și superioare la cultivarea științei. Prin pozițiunea lor geografică ca și prin mersul istoriei, Românii au fost mult timp excluși dela activitatea intelectuală a apusului; nu putem să nu recunoștem zelul înflăcărat cu care ei tind să repare ceea ce au neglijat, cu toate că câte odată din impetuositate ei nimeresc peste țintă. Ca la toate popoarele, la care desceptarea aspirărilor științifice merge paralel sau s'a născut prin desceptarea simțimentului seu național de independență precum este în special și la Grecii moderni, știința este și conducătorii științei sunt cimentati de un patriotism viu și înflăcărat. Poate că câte odată impetuositatea și tendența sa exclusivă turbură ochiul scrutătorului dar cine ar voi să nege tinărului greșelele junetei?

(Va urma.)

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

Viena, 24 Februarie n. „Wiener Zeitung“ comunică denumirea colonelului Thömel de resident ministerial la guvernul montenegrin.

Bursa de Viena

din 24 Februarie n. 1879.

London	116 55
Argint	100
Galbin	5 49
Napoleon d'aur (poli)	9 28 1/2
Valuta nouă imperială germană	57 30

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.“

Licitațiuni: în 14 Martie imobil. comunei Archind (jud. cerc. Teaca); în 6 Martie și 5 Aprilie im. lui Ladislau Nagy și a copiilor sei minoreni în S. Szt. György (jud. cerc.); în 11 Martie și 11 Aprilie im. lui Ioan Griga din Pașac (judec. cerc. Nagybanya); în 26 Febr. imob. Anei Drăgan în Galiș (trib. Sibiu); în 1 Martie imob. lui Ladislau Brehar în Gherla (jud. cerc.); în 3 Martie imob. Bisericei gr. or. a Ghimnasilui gr. or., a lui G. Ioan și femeii sale în Brașov; în 24 Martie imob. lui Martin Abraham în Siplac (jud. cerc. D. Szt. Martin); în 15 Martie și 16 Aprilie mobilele și imob. lui Ioan Urban în Micluș (trib. Sz. Udorhei); în 1 Martie și 1 Aprilie imob. lui Ioan Kelemen în Székelyhid (jud. cerc.); în 18 Martie și 18 Aprilie imob. lui Dumitru Geberta în F. Szelesvai (trib. Turda); în 8 Martie im. lui Ioan Kirres în Preșmer (trib. Brașov); în 27 Febr. imob. lui Pavel Kun în H. K. Sz. Mikloș (judec. cerc. Székelyhid); în 28 Febr. imob. lui Dionisie Benedec în Copoț (S. Sz. György) în 28 Febr. imob. lui Georg Czaiy în Teaca (jud. cer); în 4 Aprilie imob. lui George Grail în Mănăradie (jud. cer. Aiud); în 10 Martie și 9 Aprilie imob. lui Ioan Silvester în Oșorheiul românesc.

Îndreptare. În darea de seamă din Nr. 14: „Dela producțiunea din ajunul anului nou a sod. românidin Sibiu“ sub rubrica Varietăților este de a se adauge după cuvintele: „Din afară“ cuvintele „prin bunăvoința dlui Prot. gr. cat de aici Ioan Rusu, care de la sine a contribuit 2 fl. etc. „iară în loc de numele „Manffi“ este a se ceti „Papfalvi“.

Posta Redacțiuni.

„Mai mulți contribuenți“ în Săliște. Cestiunea acum e foarte simplă. Întrebarea este: cuprinde lista publicată pe toți contribuenții din Săliște sau nu? Dacă li cuprinde, lucrul este terminat și D-Voastre satisfacți. Dacă nu li cuprinde, cereți mai întâi dela primăria comunală rectificarea listei, și nefăcând primăria aceasta, sântei în drept a recura la publicitate. „Replica“ D-Voastre nu se poate publica. Domnilor corespondenți. Ne rugăm de nou, ca corespondențele să se scrie numai pe o latură a hârtiei cu un margo destul de lat, pentru a pute trece din biroul redacțiunii imediat la tipariu. Copierea corespondenței nu numai că dă mult lucru, ci cauzează adese publicarea ei întârziată.

Domnului I. P. în Toplița. De mortuis nihil, nisi bene.

Nr. 14 — 1879

2-3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunii parohiale gr. or. Rapoltul-mic de clasa a III-a protopresbiteratul Gioagiului I, să escrie concurs cu termin până la 10 Martie st. v. 1879.

Emolumentele sânt:

1. Porțiune canonică 2 jugere 867° □ parte arător parte fenaș.

2. Dela 86 familii câte una măsură de cucuruz sfărmat și stola usuată cari toate laolaltă compute în bani dau un venit anual de 235 fi.

Concurenții săși adreseze suplilele lor instruate conform statutului organic la subscrisul până la terminul sus indicat. Dela preoți să cere consensul Preavenerabilului Consistor.

Hondol 12 Ianuarie 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Basilu Pipoș m. p.,
protopr.

Nr. 16 1878.

2-3

EDICT.

Sofia Stefanie din Beriu care de mai mult timp nu trăesce cu bărbatul seu legiuit Ilie Morancia din Se-reca de o jumătate de an încoace a pribegit de tot în lume fără a să sci de ubicațiunea ei prin aceasta se citează ca în termin de un an dela publicațiunea acestui edict să se înfășoșeze înaintea subscrisului for matrimonial, căci la din contră și în absența ei să va pertracta și decide procesul divorțial intentat în contra dênșii.

Orăscie 5 Februarie 1879.

Forul matrimonial gr. or. al tractului Orăsciei.

Niculau Popovicu m. p.,
protopresbiter.

Ad. Nr. 27.— 1879.

3-3

EDICT.

Constantin Leș din Comuna Făuresci prot. Cetăței de peatră, care de 7 ani cu necredință a părăsit pre legiuita sa soție Ana Puț din Plopiș, fără a să sci ubicațiunea lui, prin aceasta se provoacă, ca în termin de un an dela publicațiunea acestui edict să se prezenteze înaintea subscrisului scaun protopresbiteral ca for matrimonial, căci la din contră și în absența lui se va pertracta și decide procesul divorțial redicat asupra'i.

Cărpiniș în 25 Ian. 1879.

Scaunul protopresbiteral greco-orient, al Cetăței de peatră ca for matrimonial.

Ioan Șovrea m. p.,
adm. protopresb.

Nr. 1 — 1879

3-3

EDICT.

Ana Ioan Vlad din Herman, carea mai de mult timp, părăsi cu necredință pre legiuitul seu bărbat Ioan Vășiaș tot din Herman, și pribegesce în lume fără a să ști ubicațiunea ei, prin aceasta se provocă ca în termin de un an de la publicarea acestui edict să se prezenteze înaintea subscrisului for matrimonial, căci la din contră și în absența ei se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra'i.

Brașov, în 10 Ianuarie, 1879.

Forul matrimonial gr. or. al tractului protopresbiteral al II-lea al Brașovului.

Ioan Petric m. p.,
protopresbiter.

Nr. 68.

2-3

EDICT.

Ana Graoră dela Boholț legiuita soțiă a lui Bucur Socaciu din Cincul mare, carea cu necredință de 9 ani și a părăsit pe legiuitul ei soț de căsătoriă, fără a să sci de locul ubicațiunei ei; se citează prin aceasta ca în termin de un an și o și să se prezenteze la scaunul protopresbiteral ca for matrimonial, căci la din contră procesul divorțial încaminat asupra'i de soțiul ei, se va pertracta și decide și în absența ei.

Nocrichiu în 30 Ianuarie 1879.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al tractului Nocrichiu-Cincu mare.

G. Maier m. p.,
adm. ppscc.

Nr. 69.

2-3

EDICT.

Susana Pepelea legiuita soție a lui Mihail Pepelea amândoi din comuna Boholț, carea de 5 ani cu necredință și a părăsit pe legitumul bărbat, fără a să sci de locul aflărei ei, se provoacă prin aceasta, ca în termin de un an și o și dela ziua mai jos semnată să se prezenteze înaintea scaunului protopresbiteral ca for matrimonial, căci la din contră și în absența ei se va pertracta și decide procesul divorțial ridicat asupra'i.

Nocrichiu în 30 Ianuarie 1879.

Scaunul protopresbiteral gr. or. al tractului Nocrichiu-Cincu-mare ca for matrimonial.

G. Maier m. p.,
adm. ppscc.

„Albina“

Institut de credit și de economii în Sibiu.

Domnii acționari ai Institutului de credit și de economii „Albina“ se invită prin aceasta în virtutea § 19 al statutelor societății la

VI adunare generală ordinariă,

care se va ține la Sibiu în 28 Martie 1879 stilul nou, înainte de ameași la 10 oare în casa institutului din strada Bayer Nr. 1.

Obiectele:

1. Raportul general al Direcțiunei, bilanțul anual și raportul comitetului de re-visiune.
2. Ficsarea dividendelor.
3. Distribuira sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Ficsarea prețului marcelor de prezență.
5. Alegerea a doi membrii de Direcțiune în sensul §. 36 din statute.
6. Alegerea comitetului de re-visiune.
7. Modificarea acelor §§. din statute, cari se referesc la emiterea scrisurilor fonciari, în sensul articolului de lege XXXVI din 1866.

DD. acționari, cari în sensul §§. 22, 23 și 24 din statute voiesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotenți, sânt rugați a și depune la cassa institutului acțiunile lor și eventual dovețile de plenipotență cel mult până în 25 Martie 1879 stilul nou după ameași la 6 oare.

Sibiu, 12 Februarie 1879.

[9] 1-3

Direcțiunea institutului.